

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบ่าทำให้หัวใจของลูกนั้นเปล็ดเปล็นเช่นที่ว้าถึง 21 ซาติเกิดที่ลูกนั้นไม่จำเป็นต้องไปงานเทศกาล ฯลฯ เพื่อให้ตนเองเปล็ดเปล็น

คำถาม: มีการรับประกันใดสำหรับลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในเวลา?

คำตอบ: สำหรับลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยในการก่อตั้งอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา, มีการรับประกันว่าความตายนั้นจะไม่มีวันมาหาพวกเขา ไม่สามารถที่จะมีความตายก่อนเวลาอันควรในอาณาจักรยุคทอง ลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยก็ได้รับรางวัล เช่นนี้จากพ่อที่พวกเขาจะกลับมาเป็นอมตะถึง 21 ชั่วโมง

โอมชานติ ตามวงจรละครโลกที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว, พระเจ้าชีวพุดอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านได้ทำในวงจรที่แล้ว เวลาที่ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของตนเอง และคำแนะนำของพ่อแล้วเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน บ้างก็เข้าใจอย่างดีมากต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาก็สามารถที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บ้างก็เข้าใจครึ่งเดียวและบ้างก็น้อยกว่านั้น ในสงครามก็มีผู้บัญชาการหลัก และแล้วบ้างก็เป็นกัปตันและผู้อื่นนั้นก็เป็นอย่างอื่น ในลูกประคำของอาณาจักรด้วย, บ้างนั้นเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งและบ้างเป็นปวงประชาที่ยากจนตามลำดับกันไป ลูกๆ รู้ว่าลูกเองนั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของโลกด้วยการทำตามศรัทธา ตามความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ, ลูกก็ได้รับรางวัลนั้นจากพ่อ ทุกวันนี้ผู้คนให้คำปรึกษาเพื่อสันติภาพนั้นก็ได้รับรางวัลด้วยเช่นกัน ลูกๆ ก็ได้รับรางวัลด้วย ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถได้รับรางวัลนี้ พวกเขาได้รับทุกสิ่งเพียงระยะเวลาชั่วคราว ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ นี่คือการรับประกันถึง 21 ซาติเกิดและ 21 ชั่วโมง ความตายไม่ได้มาหาใคร ที่นั่นในวัยเด็กของเขาหรือในวัยที่เป็นผู้ใหญ่ของเขา ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่ได้มีสิ่งนี้ในจิตใจหรือในหัวใจของลูก และลูกกำลังนั่งอยู่ในสถานที่ที่ซึ่งมีอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน, ที่ซึ่งลูกได้ทำงานรับใช้เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีวัดติวลา อชาลการ์ และกูรูลีลา ลูกได้พบกับสัทกูรูที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้ที่ได้มีการสร้างอนุสรณ์ของท่านไว้ ลูกได้เข้าใจความหมายของอชาลการ์ (บ้านของผู้ที่ไม่สั่นคลอน) แล้วด้วยเช่นกัน นั่นคือค่ายของบ้าน ลูกนั้นประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง นั่นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตที่นำมหัสศรย์ของลูก เวลานั้นลูกได้มาและได้นั่งที่นั่นในรูปที่มีชีวิต ทั้งหมดนี้คือกิจกรรมทางจิตที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว อนุสรณ์ที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้นอยู่ที่นั่น เป็นอนุสรณ์อันดับหนึ่ง เสมือนเมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่สำคัญ เขาก็มีความสุขภายในและมีชีวิตชีวาประกายขึ้น เครื่องตกแต่งและวิธีการแต่งกายของเขานั้นก็ดีมากด้วย ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครสามารถเปรียบเทียบกับลูกได้ นี่คือการเรียนเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ รู้จักผู้ที่กำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน พระเจ้าพุด: ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำและกราบไหว้บูชาในหนทางของบัดดี พ่อเองได้มาเบื้องหน้า และอธิบายความลับเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก เพราะเหล่านั้นทั้งหมดคืออนุสรณ์ของสภาพสุดท้ายของลูก ผลลัพธ์นั้นยังไม่ได้มีการประกาศ เมื่อสภาพของลูกนั้นได้กลับมาสมบูรณ์และเป็นอนุสรณ์ของสิ่งนั้นในหนทางของบัดดี ยกตัวอย่าง; มีเทศกาลรักซาบันตัน เมื่อพวกเราได้ผูกรักก็สมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเรา, พวกเราก็จะไม่เฉลิมฉลองเทศกาลนั้น เวลานั้นได้มีการอธิบายความหมายของมันตราทั้งหมดแก่ลูกแล้ว ได้มีการอธิบายความหมายของโอมแก่ลูกแล้ว ความหมายของโอมนั้นไม่ได้ใหญ่โต โอมหมายถึงฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของฉัน ในหนทางของความไม่รู้, ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง และดังนั้นลูกจึงคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ในแต่ละวันที่ผ่านไป, หนทางของบัดดีก็จะตกต่ำลงมากขึ้น สิ่งนั้นจะเฝ้าแต่หาโมประธานมากขึ้นๆ ทุกสิ่งนั้นเริ่มแรกสาโทประธาน บัดดีเองเริ่มแรกนั้นก็สาโทประธานเช่นกัน เมื่อลูกเคยจดจำชีพบาบาที่แท้จริงผู้เดียว มีลูกๆ น้อยนิดมาก แต่แต่ละวันที่ผ่านไปก็ต้องเป็นการขยายตัว ในต่างแดนพวกเขาก็ได้ให้รางวัลแก่ผู้ที่ให้กำเนิดแก่เด็ก ๆ ครั้งละหลายคน พ่อพุดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประชากรโลกนั้นก็ได้ขยายตัวไปอย่างมากมายแล้ว ในเวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์

เวลานี้ลูกๆ ได้ รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกผ่านพ่อแล้ว ไม่มีนามหรือร่องรอยของบัดดีในยุคทอง ในเวลานี้มีความโอบอ้อมอารีการตาอย่างมากมาย และพวกเขาก็มีเทศกาลต่างๆ อย่างมากมาย ฯลฯ เพื่อให้ผู้คนสามารถทำให้จิตใจตนเองนั้นเปล็ดเปล็น พ่อมาและทำให้จิตของลูกเปล็ดเปล็นเพื่อที่ถึง 21 ซาติเกิดที่ลูกนั้นจะเปล็ดเปล็นอย่างสม่ำเสมอ ลูกนั้นจะไม่มีแม้กระทั่งความคิดของการไปงานเทศกาล ฯลฯ ผู้คนก็ไปยังสถานที่ต่างๆ ทั้งหมดเพื่อความสุข ลูกไม่จำเป็นต้องไปที่ภูเขา ฯลฯ จงมองดูว่าผู้คนที่นี่ตายอย่างไร มนุษย์ไม่รู้จักยุคทองหรือยุคเหล็ก, สวรรค์และนรก ลูกๆ นั้นได้รับความรู้ที่สมบูรณ์แล้ว พ่อไม่ได้บอกว่าลูกต้องอยู่กับท่าน ลูกนั้นจะต้องดูแลเอาใจใส่บ้านและครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ นั้นจะอยู่อย่างแยกห่างไปเมื่อมีความขัดแย้งบางประการ กระนั้นก็ตามลูกไม่สามารถอยู่กับพ่อได้ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลับมาสาโทประธานได้ บ้างนั้นก็อยู่ในสภาพสาโท, ราโจและทาโมเช่นกัน ทุกคนไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ อาณาจักรนี้กำลังมีการสร้างขึ้น ลูกแต่ละคนนั้นจดจำพ่อมาก

เพียงไร, ลูกก็จะประกาศสิทธิ์สถานภาพในอาณาจักรตามลำดับกันไป สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อเองนั้นนั่งที่นี้และสอนลูกถึงการฝึกฝน นี่คือการเยียบบังคับ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกสามารถเห็นที่นี้, ลูกต้องไม่ดูสิ่งนั้น ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก ลูกนั้นกำลังมองดูอะไร? ก่อนอื่นลูกเห็นบ้านของลูก และสิ่งที่สองสถานภาพใดก็ตามที่ลูกกำลังจะได้รับนั้นเป็นไปตามการศึกษาของลูก ลูกรู้จักอาณาจักรยุคทองนั้น เมื่อมียุคทอง, ยุคเงินนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ และเมื่อเป็นยุคเงิน, ยุคทองแดงนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ เมื่อเป็นยุคทองแดง, ยุคเหล็กนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กและเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในโลกเก่า, ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาว่าลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้ถึงสิ่งที่เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกัน ปีแห่งการเชื่อมต่อที่เป็นสิริมงคลที่สุด เดือนที่เป็นสิริมงคลที่สุด และวันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนั้นก็อยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วย ช่วงเวลาที่กลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดนั้นก็อยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วยเช่นกัน นี่คือการของการก้าวกระโดดที่สั้นมาก ลูกนั้นก็ได้ทำการตีลังกาที่จะทำให้ลูกนั้นไปสู่สวรรค์ บาบาก็ได้เห็นและผู้รู้และผู้อื่นนั้นก็ได้ตีลังกาขณะที่กำลังไปในการจาริกแสวงบุญอย่างไร พวกเขาได้สร้างความยากลำบากอย่างมากมายกับตนเอง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากที่นี้ นี่คือการของพลโยคะ ลูก ๆ นั้นพบว่าจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึงนั้นยากลำบากไหม? ได้ตั้งชื่อไว้ง่ายมาก ดังนั้นลูกไม่กลัวเมื่อได้ยินชื่อนั้น บ้างก็พูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถจะอยู่ในโยคะได้ แต่แล้วบาบาก็ได้ทำให้สิ่งนั้นเบาขึ้น นี่คือการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถจดจำสิ่งใดได้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือลูก ๆ, ใช่หรือไม่? ผู้เดียวนี้คือพ่อของลูกและเป็นผู้ที่เป็นที่รักของลูกด้วยเช่นกัน คู่รักทั้งหมดจดจำท่าน คำเดียว “พ่อ” นั้นก็เพียงพอ ในหนทางของบักติ, ลูกก็จดจำเพื่อนผู้ญาติมิตรของลูก ฯลฯ แต่แม้กระนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกพูดว่า “โอ พระเจ้า! โอ อิศวร!” ลูกเพียงแต่ไม่รู้จักรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของร่างนี้ก็คือผู้ที่มิร่างกาย พ่อของดวงวิญญาณนั้นปราศจากร่าง ท่านไม่เคยเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ผู้อื่นทั้งหมดเข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดและเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อท่านนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านได้ให้ความสุขแก่ลูกในบางเวลา ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ให้ความสุข แต่ผู้คนก็ไม่รู้ถึงรูป นาม แผ่นดินหรือเวลาของท่าน มีความคิดเห็นอยู่มากมายเท่ากับจำนวนผู้คน มีความคิดเห็นจำนวนนับไม่ถ้วน

พ่อสอนลูกด้วยความรักอย่างมาก ท่านคือพระเจ้า, ผู้เดียวที่ให้ความสงบแก่ลูก ลูกได้รับความสุขอย่างมากมายจากท่าน ท่านเพียงแต่พูดทีละเดียวและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ต้องเป็นหนทางของการครองเรือนด้วย มนุษย์นั้นก็พูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี แต่ในกรณีนั้นก็จะมีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน พวกเขาได้ทำความผิดเช่นนั้น ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และแล้วความรู้ก็หายไป มีภาพลักษณ์ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ แต่เป็นราชวงศ์ของเหล่าเทพ เพียงพ่อท่านนั้นที่อธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่าลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างทาโมประธาน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และสาโทประธาน ลูกจะกลายเป็นเช่นนี้ด้วยการอาบในแม่น้ำคงคาหรือ? เป็นพ่อผู้ที่เป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์เพียงเมื่อท่านมาและแสดงหนทางแก่ลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหาท่านแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาด้วยอวัยวะ: โอ บาบ่าผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์และเฝ้าแต่ถูกเผาบนกองไฟของต้นหาคะ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในวิธีนั้น และแล้วพ่อก็มาและทำให้ทุกคนนั้นบริสุทธิ์ เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่ออธิบายสิ่งนี้ มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง ที่เหลือทั้งหมดกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้เข้าใจละครแล้ว ไม่มีใครอื่นรู้อย่างนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างนี้และระยะเวลาของสิ่งนั้น พวกเขาทั้งหมดคือบุตรในขณะเวลาที่ลูกคือบราห์มิน ลูกรู้อย่างนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำเมื่อใครบางคนทำความผิดก็ได้มีการแสดงไว้ในทะเบียนประวัติของเขาว่าเขาได้ศึกษาเล่าเรียนน้อยกว่า มีทะเบียนประวัติของบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วยเช่นกัน ควรจะมีทะเบียนประวัติที่นี้ด้วย นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึงที่ซึ่งไม่มีใครรู้จัก วิชาที่สำคัญที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดด้วยปาก ฉันจะร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง บราห์มาบาบาไม่ได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, แต่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่นั่งที่นี้ในพาหนะนี้และอธิบายทั้งหมดนี้ ท่านเรียกว่าเป็นเกมมุกซ์ (ปากวู้) มีการสร้างวัดขึ้นที่นี้ด้วย, ที่ซึ่งลูกนั้นกำลังนั่งอยู่ เช่นที่มีบันไดของลูก, ก็มีขึ้นบันไดที่นั่นด้วย ลูกไม่ได้เห็นใดเห็นหนึ่งจากการปีนบันได

ลูกได้มาที่นี้หาพ่อเพื่อศึกษากับท่านและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธุรกิจทางโลกมากมายที่นั่น ลูกจะไม่สามารถแม้กระทั่งรับฟังสิ่งใดอย่างสงบ ความคิดของลูกจะเฝ้าแต่แต่งไป: ไม่มีใครควรจะเห็นฉัน; ฉันควรจะกลับบ้านอย่างรวดเร็ว มีความวิตกกังวลอย่างมากมาย ไม่ได้มีความวิตกกังวลที่นี้เช่นที่ลูกจะมีในหอพัก นี่คือการครอบครัวยุคพระเจ้า พี่น้องเพศชายนั้นก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้มีพี่น้องหญิงชาย เพราะลูกต้องเล่นบทบาทของลูกที่นี้ และดังนั้นต้องเป็นพี่น้องหญิงชาย ในยุคทองด้วย, ลูกคือพี่

30/04/14

มอร์นิ่ง เมอร์รี่ โอม ซานติ บัพดาตา

มรุษัน

น้องหญิงชาย สิ่งนั้นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ที่นั่นไม่มีการบราหรือการทะเลาะเบาะแว้งใดๆ ลูกๆ ได้รับความรู้ที่สมบูรณ์ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร พ่อได้บอกลูกถึงบัญชีของผู้ที่ได้ทำบักตี่มามากที่สุด ลูกคือผู้ที่ได้เริ่มการกราบไหว้บูชาชาวอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่เติบโต ทั้งหมดนั้นคือบักตี่ ความรู้คือหนึ่งเดียว ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก บราห์มานี้ไม่รู้สิ่งใด ผู้ที่เป็นปู่ของปู่ของปู่ ในเวลานี้ได้กลายเป็นเช่นนั้นในขณะนี้ และแล้วก็จะกลายเป็นนาย และสิ่งเดียวกันนั้นก็ใช้กับลูก ไม่ควรจะเป็นเพียงผู้เดียวที่ได้กลายเป็นนาย ลูกนั้นก็เพียรพยายามด้วยเช่นกัน นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด จะมีสาขาของโรงเรียนอยู่มากมาย จะมีศูนย์อยู่ในทุกถนนและในทุกบ้าน บ้างก็พูดว่า: พวกเรานั้นได้เก็บภาพเหล่านี้ไว้ในบ้านของเรา และเมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของเรามาหาเรา, เราก็อธิบายรูปภาพแก่พวกเขา ผู้ที่เป็นใบไม้ของต้นไม้ก็จะได้มาที่นี่ ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของพวกเขา เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่จะอธิบายด้วยการใช้ภาพ ลูกได้ศึกษาคัมภีร์มากมาย และเวลานี้ลูกต้องลืมทั้งหมดนั้น พ่อคือผู้เดียวที่สอนพวกเรา ท่านคือผู้เดียวที่พูดความรู้ที่แท้จริง อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำการฝึกความเงียบงัน (dead silence) อย่าได้เห็นสิ่งใดก็ตามที่นี่ ที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านั้น เอาทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกออกจากสติปัญญาของลูก และคงอยู่ในสำนักของบ้านและอาณาจักรของลูก
2. เก็บทะเบียนประวัติของบุคลิกภาพของลูกไว้ อย่าได้ทำความผิดใดในการศึกษาเล่าเรียน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องกลายเป็นและทำให้ผู้อื่นเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่กว้างและไม่มีขีดจำกัด และโดยการอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูก จงทำให้ทุกพลังทำงานตามคำสั่งของลูก

ด้วยสติปัญญาที่กว้างและไม่มีขีดจำกัด จงใช้ผู้รับใช้ของลูก ทุกพลังของลูก ในเวลาที่ถูกต้อง คงความซบซึ้งของสมญาทั้งหมดที่ลูกได้รับโดยตรงจากดวงวิญญาณสูงสุด คงอยู่บนที่นั่งของสภาพของความเคารพตนเองของลูก และลูกจะมีประสบการณ์ทุกพลังที่พร้อมเสมอสำหรับงานรับใช้: ดังนั้นจงใช้พร และมรดก จงเป็นนาย มีศิลป์วิธี และรับงานรับใช้จากผู้รับใช้ของลูกอย่างมียุคตียุคต์ และลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่ต้องยื่นคำร้องครั้งแล้วครั้งเล่า

คติพจน์: เมื่อลูกใช้ความคิด ลมหายใจ เวลาและทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างมีค่า และแล้วความสำเร็จก็เป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก

*** โอม ซานติ ***